

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010056
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1617010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného Ľ. D., pre úmyselný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/17/2017 zo dňa 22. 05. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. 11. 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Ľ. D., Z.. XX. XX. XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/17/2017 zo dňa 22. 05. 2017 bol obžalovaný K. D., nar. XX. XX. XXXX v B. uznaný za vinného pre úmyselný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 30.10.2016 približne o 22.00 h na B. X/B v meste Stupava vošiel cez neuzamknutú bránu na pozemok rodinného domu, odstránil z okna domu sieť proti hmyzu a cez okno, ktoré si predtým počas návštevy otvoril, vošiel dovnútra domu, prešiel do spálne, kde z pod stolíka vzal kovovú elektronickú úschovnú schránku zn. Q. A. XXXX o rozmeroch XXXxXXXxXXX mm, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť približne 50.000 € v bankovkách nominálnej hodnoty 100 € a 500 €, pričom následne so schránkou z domu odišiel, čím spôsobil poškodenému D.. L. Q. škodu krádežou približne 50.000 €, a tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/121/2015 zo dňa 18.04.2016, právoplatným dňa 21.05.2016, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

Za to bol obžalovaný K. D. súdom prvého stupňa odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona a s poukazom na 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. d/, k/, l/, § 37 písm. h/ Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho okresný súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu zo dňa 07. 06. 2017.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný rozobral zistený skutkový stav, ako aj právnu kvalifikáciu skutku s tým, že okresný súd pri ukladaní trestu i napriek vyhlásenie o vine, podľa ustanovenia § 34 Trestného zákona nedostatočne zohľadnil poľahčujúce okolnosti, neprihliadol na nich, a to, že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d/ Tr. zák.), dobrovoľne nahradil škodu v celom rozsahu (§ 36 písm. k/ Tr. zák.), priznal sa k spáchaniu trestného činu, trestný či úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a súdu (§

36 písm. n/ Tr. zák.). Uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky považuje za neprimerane prísny a nezodpovedá základným zásadám ukladania trestu. Zastáva taktiež názor, že prvostupňový súd síce zistil, že spáchal viac trestných činov, avšak podľa jeho názoru nedostatočne posúdil poľahčujúce okolnosti, pokiaľ podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. nezohľadnil, že aktívne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Udáva, že svoj skutok priznal, úprimne oľutoval, škodu dobrovoľne uhradil, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, poukázal na svoju nezrelosť a na svoj mladý vek, preto by pri ukladaní trestu by mohlo byť použité ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., t.j. zmierovacie ustanovenie a uložený trest kratšieho trvania, t.j. aj pod dolnou hranicou zákonom stanovenej sadzby. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd mu mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu podľa citovaného zákonného ustanovenia.

Krajský súd vykonal verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného, na ktorom obhajca zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a opakovaním zdôraznil priznanie poľahčujúcej okolnosti aj podľa ust. § 36 písm. n/ Tr. zák..

Prokurátorka krajskej prokuratúry so zreteľom na správne skutkové a právne závery rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na prípadné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. D. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd preskúmal len výrok o treste, nakoľko výrok o vine nebol napadnutý zo strany odvolateľa.

Krajský súd z kontextu vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom konštatuje, že obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. dal vyhlásenie o svojej vine, skutok nepoprel,

preto okresný súd toto vyhlásenie o vine aj prijal a následne sa zameril na výrok o treste a v tejto súvislosti na osobu obžalovaného.

So zreteľom na všetky vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti, preto krajský súd sa preto plne stotožnil aj s výrokom o treste.

V zmysle § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V osobe obžalovaného L. D. ide t.č. o XX ročného mladého muža so stredoškolským vzdelaním, ktorý žije s rodičmi. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/121/2015 zo dňa 18. 04. 2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka, t.j. do 21. 05. 2017. Inkriminovanej trestnej činnosti sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okrem toho bol trikrát riešený pre spáchanie priestupku v cestnej doprave. Uvedenú skutočnosť okresný súd správne vyhodnotil akom priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák.. Popritom však boli zistené aj 3 poľahčujúce okolnosti, a to jednak podľa ust. § 36 písm. d/ Tr. zák., že skutku sa dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., že pričiniť sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, ako aj podľa ustanovenia § 36 písm. l/Tr. zák., že priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Obhajcom prednesenú argumentáciu o priznaní ďalšej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, krajský súd vyhodnotil ako nenáležitú, nakoľko pre ustálenie existencie tejto okolnosti, t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, sa vyžaduje aktívne konanie páchatela, ako napríklad usvedčenie a ozrejenie takej skutočnosti, ktorá nie je zistená orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom takáto okolnosť ani podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci neexistuje. V tejto súvislosti treba poukázať aj na Zbierku stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, podľa ktorého samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto to si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 3 písm. b/ citovaného zákonného ustanovenia odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo

Podľa odseku 4 písm. a/ odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2
písm. a/ spôsobí ním značnú škodu,
písm. b/ závažnejším spôsobom konania.

Prečinu porušovania domovej slobody sa podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. dopúšťa, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrváva, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak

sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Krajský súd konštatuje, že obžalovanému L. D. bol správne uložený úhrnný trest odňatia slobody (boli spáchané dva trestné činy) podľa ustanovenia § 212 ods. 4 Tr. zák. aj s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d/, k/, l/ a § 37 písm. h/ Tr. zák., vo výmere 3 roky, pričom okresný súd správne poukázal na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., že v danej veci sa prevažuje pomer pohľadujúcich okolností, kde sa horná hranica zákonom trestnej sadzby sa znižuje o jednu tretinu (čím pri takto upravenej trestnej sadzby dolná hranica trestnej sadzby ostáva 3 roky a horná 7 rokov a 8 mesiacov). So zreteľom na všetky uvedené skutočnosti preto uložený trest treba považovať za správny, zákonný a v súlade so zákonom.

Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia sa správne opiera o ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže tento ešte nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny dôvod na zmenu výroku o treste, odvolanie obžalovaného K. D. ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Tr. por., zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.